

1. Bereishis 41: 17-21

יז וַיִּדְבֹר פַּרְעֹה, אֶל-
יוֹסֵף: בְּחִלְמִי, הִנְנִי עֹמֵד עַל-שֵׁפֶת
הַיָּאֵר.

17 And Pharaoh spoke unto Joseph:
'In my dream, behold, I stood upon
the brink of the river.

יח וַהֲנִה מִן-הַיָּאֵר, עֹלֹת שֶׁבַע
פָּרוֹת, בְּרִיאֹת בָּשָׂר, וַיִּפֹּת תֵּאֵר;
וַתִּרְעֶינָה, בְּאָחוּ.

18 And, behold, there came up out of
the river seven kine, fat-fleshed and
well-favoured; and they fed in the
reed-grass.

יט וַהֲנִה שֶׁבַע-פָּרוֹת אַחֲרוֹת, עֹלֹת
אַחֲרֵיהֶן, דָּלוֹת וְרַעוֹת תֵּאֵר מְאֹד,
וְרַקוֹת בָּשָׂר: לֹא-רָאִיתִי כָהֵנָּה
בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם, לְרַע.

19 And, behold, seven other kine
came up after them, poor and very
ill-favoured and lean-fleshed, **such as
I never saw in all the land of Egypt
for badness.**

כ וַתֹּאכְלֶנָּה, הַפָּרוֹת, הַרַקוֹת,
וְהָרַעוֹת--אֵת שֶׁבַע הַפָּרוֹת
הָרֵאשֹׁנוֹת, הַבְּרִיאֹת.

20 And the lean and ill-favoured kine
did eat up the first seven fat kine.

כא וַתִּבְאֲנֶה אֶל-קִרְבְּנָהּ, וְלֹא נֹדַע
כִּי-בָאוּ אֶל-קִרְבְּנָהּ, וַיִּמְרָאֵיהֶן רַע,
כַּאֲשֶׁר בְּתַחֲלָה; וַאֲיָקָץ.

21 **And when they had eaten them up,
it could not be known that they had
eaten them; but they were still ill-
favoured as at the beginning. So I
awoke.**

2. Mishlei 21:1

פְּלִגִּי-מַיִם לְב-מֶלֶךְ בְּיַד-יְהוָה עַל-כֹּל-אֲשֶׁר יַחְפֹּץ יִטְנוּ:

Like channeled water is the heart of the king in the LORD's hand; He directs it to whatever He wishes.

3. Melachim I 3: 4-28 (Haftorah starts at 15)

ד וַיֵּלֶךְ הַמֶּלֶךְ גִּבְעֹנָה לְזִבְחַת שָׁם,
כִּי-הָיָא הַבָּמָה הַגְּדוֹלָה; אֶלְף
עֹלֹת יַעֲלֶה שְׁלֹמֹה, עַל הַמִּזְבֵּחַ

4 And the king went to Gibeon to
sacrifice there; for that was the great
high place; a thousand burnt-offerings
did Solomon offer upon that altar.

ההוא.

- ה** בַּגְּבֵעוֹן, נִרְאָה יְהוָה אֶל-
שְׁלֹמֹה--בְּחִלּוֹם הַלַּיְלָה; וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים, שְׂאֵל מָה אֲתוֹן-לָךְ.
- 5** In Gibeon the LORD appeared to
Solomon in a dream by night; and God
said: 'Ask what I shall give thee.'
- ו** וַיֹּאמֶר שְׁלֹמֹה, אֲתָה עָשִׂיתָ
עִם-עַבְדְּךָ דָּוִד אָבִי חֶסֶד גָּדוֹל,
כַּאֲשֶׁר הָלַךְ לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת
וּבְצַדִּיקָה וּבִישׁוּרֵת לֵב, עִמָּךְ;
וַתִּשְׁמֶר-לוֹ, אֶת-הַחֶסֶד הַגָּדוֹל
הַזֶּה, וַתִּתֵּן-לוֹ בֵּן יוֹשֵׁב עַל-כִּסֵּאוֹ,
כַּיּוֹם הַזֶּה.
- 6** And Solomon said: 'Thou hast shown
unto Thy servant David my father great
kindness, according as he walked before
Thee in truth, and in righteousness, and
in uprightness of heart with Thee; and
Thou hast kept for him this great
kindness, that Thou hast given him a son
to sit on his throne, as it is this day.'
- ז** וְעַתָּה, יְהוָה אֱלֹהֵי, אֲתָה
הַמְּלַכְתָּ אֶת-עַבְדְּךָ, תַּחַת דָּוִד
אָבִי; וְאֲנֹכִי נֶעַר קָטָן, לֹא אֵדַע
צֵאת וּבֵא.
- 7** And now, O LORD my God, Thou hast
made Thy servant king instead of David
my father; and I am but a little child; I
know not how to go out or come in.
- ח** וְעַבְדְּךָ--בְּתוֹךְ עַמָּךְ, אֲשֶׁר
בְּחַרְתָּ: עִם-רַב, אֲשֶׁר לֹא-יִמְנָה
וְלֹא יִסְפָּר מְרֹב.
- 8** And Thy servant is in the midst of Thy
people which Thou hast chosen, a great
people, that cannot be numbered nor
counted for multitude.
- ט** וְנָתַתְּ לְעַבְדְּךָ לֵב שֹׁמֵעַ, לְשֹׁפֵט
אֶת-עַמָּךְ, לְהַבִּין, בֵּין-טוֹב
לְרָע: כִּי מִי יוּכַל לְשֹׁפֵט, אֶת-
עַמָּךְ הַכָּבֵד הַזֶּה.
- 9** Give Thy servant therefore an
understanding heart to judge Thy people,
that I may discern between good and
evil; for who is able to judge this Thy
great people?'
- י** וַיִּיטֵב הַדָּבָר, בְּעֵינֵי אֲדֹנָי: כִּי
שְׂאֵל שְׁלֹמֹה, אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה.
- 10** And the speech pleased the LORD,
that Solomon had asked this thing.
- יא** וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֵלָיו, יַעֲן
אֲשֶׁר שְׂאֵלְתָּ אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה
וְלֹא-שְׂאֵלְתָּ לָךְ יָמִים רַבִּים וְלֹא-
שְׂאֵלְתָּ לָךְ עֹשֶׁר, וְלֹא שְׂאֵלְתָּ,
- 11** And God said unto him: 'Because
thou hast asked this thing, and hast not
asked for thyself long life; neither hast
asked riches for thyself, nor hast asked
the life of thine enemies; but hast asked
for thyself understanding to discern

נִפְּשׁ אִיבִיךָ ; וְשָׂאֵלְתָּ לְךָ הַבִּיּוֹן,
לְשִׁמְעַ מִשְׁפָּט.
justice;

יב הִנֵּה עָשִׂיתִי, כְּדַבַּרְיִךָ ; הִנֵּה
נָתַתִּי לְךָ, לֵב חָכָם וְנָבוֹן, אֲשֶׁר
כְּמוֹךָ לֹא-הָיָה לְפָנֶיךָ, וְאַחֲרֶיךָ
לֹא-יִקּוּם כְּמוֹךָ.
12 behold, I have done according to thy
word: lo, I have given thee a wise and an
understanding heart; so that there hath
been none like thee before thee, neither
after thee shall any arise like unto thee.

יג וְגַם אֲשֶׁר לֹא-שָׂאֵלְתָּ נָתַתִּי
לְךָ, גַּם-לְעֹשֶׂר גַּם-כְּבוֹד : אֲשֶׁר
לֹא-הָיָה כְּמוֹךָ אִישׁ בְּמַלְכִים,
כָּל-יְמֶיךָ.
13 And I have also given thee that which
thou hast not asked, both riches and
honour--so that there hath not been any
among the kings like unto thee--all thy
days.

יד וְאִם תֵּלֵךְ בְּדַרְכֵי, לְשֹׁמֵר
חֻקֵי וּמִצְוֹתַי, כַּאֲשֶׁר הִלַּךְ, דָּוִד
אָבִיךָ--וְהֶאֱרַכְתִּי, אֶת-
יְמֶיךָ. { ס }

טו וַיִּקְּץ שְׁלֹמֹה, וְהִנֵּה חִלּוּם ;
וַיָּבֹא יְרוּשָׁלַם וַיַּעֲמֵד לְפָנֵי אֲרוֹן
בְּרִית-אֲדֹנָי, וַיַּעַל עֹלוֹת וַיַּעַשׂ
שְׁלָמִים, וַיַּעַשׂ מִשְׁתֶּה, לְכָל-
עַבְדָּיו. { פ }

טז אָז תָּבֹאנָה, שְׁתֵּי נָשִׁים
זָנוֹת--אֶל-הַמֶּלֶךְ ; וַתַּעֲמֹדְנָה,
לְפָנָיו.
16 Then came there two women, that
were harlots, unto the king, and stood
before him.

יז וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הָאַחַת, בִּי
אֲדֹנָי, אֲנִי וְהָאִשָּׁה הַזֹּאת, יוֹשְׁבֹת
בְּבַיִת אֶחָד ; וַאֲלֹד עִמָּה, בְּבַיִת.
17 And the one woman said: 'Oh, my
lord, I and this woman dwell in one
house; and I was delivered of a child
with her in the house.

יח וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, לְלֹדְתִי,
וַתֵּלֵד, גַּם-הָאִשָּׁה הַזֹּאת ;
וְאֵין-זָר אִתָּנוּ
18 And it came to pass the third day after
I was delivered, that this woman was
delivered also; and we were together;
there was no stranger with us in the

בבית, זולתי שְׁתִּים-אֲנַחְנוּ,
בבית.

house, save we two in the house.

יט וַיָּמָת בֶּן-הָאִשָּׁה הַזֹּאת,
לִילָהּ, אֲשֶׁר שָׁכְבָה, עָלָיו.

19 And this woman's child died in the night; because she overlay it.

כ וַתָּקָם בְּתוֹךְ הַלַּיְלָה וַתִּקַּח
אֶת-בְּנִי מֵאֶצְלִי, וְאִמְתָּךְ יֹשְׁנָה,
וַתִּשְׁכְּבֵיהוּ, בְּחִיקָה; וְאֶת-בְּנֵה
הַמֵּת, הִשְׁכִּיבָה בְּחִיקִי.

20 And she arose at midnight, and took my son from beside me, while thy handmaid slept, and laid it in her bosom, and laid her dead child in my bosom.

כא וְאָקָם בַּבֹּקֶר לְהִינִיק אֶת-
בְּנִי, וְהִנֵּה-מֵת; וְאִתְּבוּנָן אֵלָיו
בַּבֹּקֶר, וְהִנֵּה לֹא-הָיָה בְנִי אֲשֶׁר
יִלְדָתִי.

21 And when I rose in the morning to give my child suck, behold, it was dead; but when I had looked well at it in the morning, behold, it was not my son, whom I did bear.'

כב וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הָאַחֶרֶת לֹא
כִּי, בְּנִי הַחַי וּבְנֵךְ הַמֵּת, וְזֹאת
אִמְרָת לֹא כִּי, בְּנֵךְ הַמֵּת וּבְנִי
הַחַי; וַתְּדַבְּרֶנָּה, לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ.

22 And the other woman said: 'Nay; but the living is my son, and the dead is thy son.' And this said: 'No; but the dead is thy son, and the living is my son.' Thus they spoke before the king.

כג וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ--זֹאת אִמְרָת,
זֶה-בְּנִי הַחַי וּבְנֵךְ הַמֵּת; וְזֹאת
אִמְרָת לֹא כִּי, בְּנֵךְ הַמֵּת וּבְנִי
הַחַי. {פ}

23 Then said the king: 'The one saith: This is my son that liveth, and thy son is the dead; and the other saith: Nay; but thy son is the dead, and my son is the living.' {P}

כד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ, קָחוּ לִי-חֶרֶב;
וַיָּבֹאוּ הַחֶרֶב, לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ.

24 And the king said: 'Fetch me a sword.' And they brought a sword before the king.

כה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ, גְּזְרוּ אֶת-
הַיֶּלֶד הַחַי לְשָׁנַיִם; וּתְנוּ אֶת-
הַחֲצִי לְאַחַת, וְאֶת-הַחֲצִי
לְאַחַת.

25 And the king said: 'Divide the living child in two, and give half to the one, and half to the other.'

כו וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֲשֶׁר-בְּנֵה
הַחַי אֶל-הַמֶּלֶךְ, כִּי-נִכְמְרוּ

26 Then spoke the woman whose the living child was unto the king, for her heart yearned upon her son, and she said:

רַחֲמֶיךָ עַל-בְּנָהּ, וְתֹאמֶר בִּי
אֲדֹנָי תִּנּוּ-לָהּ אֶת-הַיָּלֹד הַחַי,
וְהָיְתָה אֶל-תְּמִיתָהּ; וְזֹאת
אֲמַרְתָּ, גַם-לִי גַם-לָךְ לֹא יִהְיֶה--
גְּזֹרֹו.

'Oh, my lord, give her the living child,
and in no wise slay it.' But the other said:
'It shall be neither mine nor thine; divide
it.'

כֹּז וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר, תִּנּוּ-לָהּ
אֶת-הַיָּלֹד הַחַי, וְהָיְתָה, לֹא
תְּמִיתָהּ: הִיא, אִמּוֹ. {ס}

27 Then the king answered and said:
'Give her the living child, and in no wise
slay it: she is the mother thereof.' {S}

כח וַיִּשְׁמְעוּ כָל-יִשְׂרָאֵל, אֶת-
הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר שִׁפֵּט הַמֶּלֶךְ,
וַיִּרְאוּ, מִפְּנֵי הַמֶּלֶךְ: כִּי רָאוּ,
כִּי-חֲכָמַת אֱלֹהִים בְּקִרְבּוֹ
לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט. {ס}

28 And all Israel heard of the judgment
which the king had judged; and they
feared the king; for they saw that the
wisdom of God was in him, to do
justice.

Melachim I 4:1

א וַיְהִי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה, מֶלֶךְ עַל-
כָּל-יִשְׂרָאֵל. {ס}

1 And king Solomon was king over all
Israel.

4. Devarim Rabba 5:6

אמר רבי סימא וצריך הדין לשנות טענותיהם מפיו, ממי אתה למד משלמה, שנאמר
(מלכים א ג, כג): ויאמר המלך זאת אמרת זה בני החי ובנה המת וזאת אמרת לא כי בנה
המת ובני החי,

5. Shemos 21:6

והגישו אֲדֹנָיו אֶל-הָאֱלֹהִים וְהָגִישׁוּ אֶל-הַדָּלֶת אוֹ אֶל-הַמְּזוּזָה וְרָצַע אֲדֹנָיו אֶת-אָזְנוֹ בַּמַּרְצֵעַ
(ועבדו לעלם: o)

his master shall take him before God. He shall be brought to the door or the
doorpost, and his master shall pierce his ear with an awl; and he shall then remain
his slave for life.

6. Ibn Ezra Shemos 21:6

מלת אלהים כמו מקימי משפט אלהים בארץ.

Ibn Ezra writes that the reason why the judges in the Torah are often referred to not as שופטים but as "elohim" is because they are G'd's agents on earth, carrying out His will.

7. Yeshayahu 11: 1-5

א וַיֵּצֵא חֹטֵר, מִגִּזְע יִשָּׁי; וַיִּנָּצֵר,
מִשָּׁרְשָׁיו יִפְרֶה. **1** And there shall come forth a shoot out
of the stock of Jesse, and a twig shall
grow forth out of his roots.

ב וַיָּנַח עָלָיו, רוּחַ יְהוָה--רוּחַ
חֵכְמָה וּבִינָה, רוּחַ עֵצָה וּגְבוּרָה,
רוּחַ דַּעַת, וַיִּרְאֵת יְהוָה. **2** And the spirit of the LORD shall rest
upon him, the spirit of wisdom and
understanding, the spirit of counsel and
might, the spirit of knowledge and of
the fear of the LORD.

ג וַהֲרִיחוּ, בִּירְאֵת יְהוָה; וְלֹא-
לְמִרְאֵה עֵינָיו יִשְׁפֹּט, וְלֹא-
לְמִשְׁמַע אָזְנוֹ יוֹכִיחַ. **3** And his delight shall be in the fear of
the LORD; and he shall not judge after
the sight of his eyes, neither decide
after the hearing of his ears;

ד וְשָׁפֵט בְּצֶדֶק דְּלִים, וְהוֹכִיחַ
בְּמִישׁוֹר לְעַנְוֵי-אָרֶץ; וְהִכָּה-אָרֶץ
בְּשֵׁבֶט פִּיו, וּבְרוּחַ שְׁפָתָיו יִמִּית
רָשָׁע. **4** But with righteousness shall he judge
the poor, and decide with equity for the
meek of the land; and he shall smite the
land with the rod of his mouth, and
with the breath of his lips shall he slay
the wicked.

ה וְהָיָה צְדָק, אֲזוֹר מְתָנָיו;
וְהֶאֱמוּנָה, אֲזוֹר חֲלָצָיו. **5** And righteousness shall be the girdle
of his loins, and faithfulness the girdle
of his reins.

8. Shir Hashirim Raba 1:10

שְׁנַאמַר (דברי הימים א כט, כג): וַיֵּשֶׁב שְׁלֹמֹה עַל כֶּסֶּא ה' לְמַלְכוֹ. אָמַר רַבִּי יִצְחָק וְכִי
אָפְשָׁר לוֹ לְאָדָם לֵישֵׁב עַל כֶּסֶּא ה'

אָלאַ מַה כֶּסֶאָו שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹלֵט מִסּוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ, אִךְ כֶּסֶאָו שֶׁל שְׁלֵמָה
שׁוֹלֵט מִסּוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ. מַה כֶּסֶאָ ה' דָּן בְּלֹא עֵדִים וְהִתְרָאָה, אִךְ כֶּסֶאָ שְׁלֵמָה דָּן
בְּלֹא עֵדִים וְהִתְרָאָה

9. Chumash of the Rav pages 414, 415

